

ਐਮ. ਐਮ. ਕੁਮਾਰ ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ — ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2001 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 19127

18 ਜਨਵਰੀ 2006

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 220—ਸਵਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ, 1980—ਸਰਕਾਰ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ - ਸਰਕਾਰ। 1 ਅਗਸਤ, 1980 ਤੋਂ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਭੂਮੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਡਰਾਇੰਗ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ। 1980 ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ-ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ - ਇਸ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ - ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1980 ਸਕੀਮ।

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ। ਦੋਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ

3 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 13 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਲਾਭ ਜਿਵੇਂ ਮੁਫਤ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ ਮਿਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਲਈ ਵਡਮੁੱਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਨ ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 8 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਭਾਰਤ ਛੱਡੋ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ 50 ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਪੱਤਰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਅਨੁਵਾਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸਦੀਕ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 13, 15 ਅਤੇ 16)

ਏ.ਕੇ.ਵਾਲੀਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਇਆ ਚੌਧਰੀ, ਸਹਾਇਕ. ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ

ਸਤੀਸ਼ ਭਨੋਟ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ

(1) ਇਹ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ 3 ਤੀਸਰਾ 3roundloif3litiga I tion ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ ਤਤਕਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 1 ਦਸੰਬਰ, 1998 (ਪੀ-1998) ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਵੈਸ਼ਿੰਗ ਮੀਮੋ ਨੰਬਰ 52/PB/HC/370/98-FF (NZ) ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 8), ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ 18% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ, 1972 ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

(3) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਜੇਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਸਨ, ਨੇ ਜੇਲ ਦੀਆਂ ਤਕਲੀਫਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਜੇਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਕੈਦੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ **ਸਵਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ, 1980** ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ 1 ਅਗਸਤ,

1980 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਭੂਮੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਔਰਤਾਂ, SC/ST ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਸਲ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਘਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਛੱਡੇ ਅੰਦੋਲਨ 1942-45 ਵਿਚ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਕੈਦ ਸੀ। . ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਕਾਪੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ , - ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1(10)1033-70 11-86/7923, ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਰਾਹੀਂ।

(5) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ:-

- (i) ਕੀ ਦੋਵੇਂ ਸਾਥੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ 6 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ?
- (ii) ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ?
- (iii) ਕੀ ਉਹ ਤਾਮੀਰ ਪਾਤਰ ਦੇ ਧਾਰਕ ਸਨ?

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ, ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰ, ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੁਧਾਰ ਵਿਭਾਗ (ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੈੱਲ-2 ਸ਼ਾਖਾ) ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 1991 (ਪੀ-1) ਨੂੰ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ, ਪੰਜਾਬ, ਸੈਕਟਰ-17, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਭਾਰਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ @ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। 30 ਮਈ, 1998 ਤੋਂ 14 ਅਗਸਤ, 1998 ਤੱਕ 150 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, @ ਰੁਪਏ। 15 ਅਗਸਤ, 1998 ਤੋਂ 30 ਜੂਨ, 1990 ਤੱਕ 250 ਅਤੇ @ ਰੁ. 1 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਤੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ, 1990 ਤੱਕ 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ @ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 24 ਅਗਸਤ, 1990 ਦੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਆਰਜ਼ੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ @ Rs. 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 (ਪੀ-2) ਤੋਂ 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ @ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ (P-3) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਤੋਂ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। 2001 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। 500 ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਲਾਭ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁਫਤ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 8 ਅਗਸਤ 1993 ਨੂੰ ਫਿਲਾਟੇਲਿਕ ਕਾਂਗਰਸ ਆਫ ਪੰਜਾਬ (ਪੀ-4) ਵੱਲੋਂ ਮਾਨ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰਤਾ

ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ, 1980 (1980) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਖੇਪਤਾ ਲਈ, '1980 ਸਕੀਮ') ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਦਾਰ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਕਮੇਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਉੱਚ ਤਾਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਈ ਪਾਵਰਡ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਵੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਪੀ-5) ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਤੱਥ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਹਿ-ਕੈਦੀ ਸ/ਸ੍ਰੀ ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਰੇਣ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ 1000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 22 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1(10)103-7 C-86/12417, ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰ. 18133 ਆਫ 1997 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 15% ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 22 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਪੀ-7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 2000 ਦੇ ਸੀਓਸੀਪੀ ਨੰਬਰ 661 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੀਮੋ ਨੰਬਰ 52/PB/HC/370/98-FF(NZ) ਪਾਸ ਕੀਤਾ। , ਮਿਤੀ 1 ਦਸੰਬਰ, 1998, ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਪੀ-8)।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 19 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੋ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ. ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਐੱਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੀਮਾਈਡਰ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 (P-9) ਨੂੰ S/Sh ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ-10 ਅਤੇ ਪੀ-11)। 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਰੀਮਾਈਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪੀ-12 ਅਤੇ ਪੀ-13)। ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ ਵੀ ਰੀਮਾਈਡਰ ਦੇ ਨਾਲ (ਪੀ-14 ਅਤੇ ਪੀ-15) ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ।

(9) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1980 ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਹੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ I(10) I 103-7PII-86/7922, ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1987, ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਵਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 22 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਰਥਾਤ ਐੱਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਛੋਟੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਐੱਸ. ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1995 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 16280 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ **ਮੁਲਖਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੈ।** ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਨੇ 207 ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਨੇ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ 88 ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਵੀਡੀਓ ਨੰ. 52/Pb/HC/370/98-FF (NZ), ਮਿਤੀ 1 ਦਸੰਬਰ, 1998 (P-8), ਅਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਤੀ 26 ਸਤੰਬਰ, 2003

(11) ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ S/Sh ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ। ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਅਸਥਿਰ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਰਥਾਤ, S/Sh. ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 5 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ:-

“1 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸੁਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ S/Sh. ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ P-8 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਸ/ਸ਼. ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗਣ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੋਂ 3 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਾਈਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ S/Sh ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਹਨ। ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ [ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 (iii) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ] ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੈਦੀ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ S/S ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ S/Sh ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ੀਰੋਕਸ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ (ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ) ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ। S/S ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਮੂਲ। ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ 3 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

26 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ।

ਆਮ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਸਤੀ ਆਰਡਰ ਕਰੋ।

(12) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਸੇ ਲਈ ਕੈਦ ਰਿਹਾ। 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1942 ਤੋਂ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1943 ਤੱਕ ਲਗਭਗ 7 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ 1980 ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1942 ਤੋਂ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1943 ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸੇ ਮਿਆਦ ਭਾਵ 20 ਅਕਤੂਬਰ,

1942 ਤੋਂ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1943 ਤੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 1942 ਤੋਂ 26 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1943

(13) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 2 (ii) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਕਿ ਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1995 ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਅਨੁਵਾਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 12 ਸਤੰਬਰ, 2003 (ਆਰ. 1/1) ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਬੇਨੀ ਰਾਮ, ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(14) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 21 ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ। ਦੋਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, - 13 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਆਰਡਰ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਲਾਭ ਜਿਵੇਂ ਮੁਫਤ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ ਮਿਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਾਹੀਂ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਯੋਗ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 30 ਮਈ, 1988 ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵੇਂ ਸਾਥੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਝੱਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।

(15) ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 5 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ S/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਕਦੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ, ਸ੍ਰੀ ਬੇਨੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਸਬੰਧਤ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਭਾਵ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 5 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰ. 19127/2001 ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸਮਝਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ/ਰਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

- (i) ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੈਨਿਸਨ ਫਾਈਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਐਸ/ਸ੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।
- (ii) ਸ਼ਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ ਕੈਦੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (CPCs-) ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ by ਦੋਨਾਂ/ਸ੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀਕਦੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।
- (iii) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1995 ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਨੇ 207 ਸੀਪੀਸੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ। ਸ੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ 80 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਨੁਵਾਹ ਸੀਪੀਸੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਤੋਂ ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ 9 ਸਤੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ CWP ਨੰਬਰ 16200/95 ਵਿੱਚ ਮੁਲਖਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ UOI ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ. ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ"।

(16) S/ਸ੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪਰਾਸ tshows0 ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਢਿੱਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 22 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1 ਦਸੰਬਰ, 1998 (ਪੀ-8) ਨੂੰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਥਾਤ, 1997 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 18133 ਅਤੇ 2000 ਦਾ ਸੀ.ਓ.ਪੀ. ਨੰ. 661 ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਆਇਆ। ਸਿਰਫ 1995 ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਦੁਆਰਾ 1987 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1987 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੰਬਰ 1 1995 ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1987 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀ-ਮਾਨਤਾ ਸੰਭਾਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਾਖੜੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ **ਸੁਰੇਸ਼ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (1)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਲਈ ਵਡਮੁੱਲੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ *ਮਾਨ ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।* 8 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਭਾਰਤ ਫੁੱਡੋ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ 50 ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਨ ਪੱਤਰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ / ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੌਮੀ ਅਨੁਵਾਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। . ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸਦੀਕ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 1 ਦਸੰਬਰ, 1998 (ਪੀ-8) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 21 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ '1980 ਸਕੀਮ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਕਾਏ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 6% ਸਲਾਨਾ ਸਧਾਰਨ ਵਿਆਜ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

(1) 1987 (2) SCC 455